

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Protokolant: Marek Madaj

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim Marzeny Pawłowicz-Johnstone

po rozpoznaniu w dniu 22.12.2015r. sprawy **W. (...) ((...))**, syna S. i C. z domu (...), urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od stycznia 2012 roku do dnia 27 marca 2015 roku w miejscowości P. znajdując się w stanie nietrzeźwości znęcał się psychicznie i fizycznie nad osobami najbliższymi pozostającymi z nim w stałym stosunku zależności w ten sposób, że znęcał się nad żoną P. W., bił i kopał ją po całym ciele, szarpał i popychał, a także groził pozbawieniem jej życia, spaleniem domu, używał wobec niej słów powszechnie uznanych za obelżywe, poniżał ją i krytykował oraz ograniczał kontakty, a także wyrzucał ją z mieszkania razem z dzieckiem, ponadto znęcał się psychicznie nad ich wspólnym małoletnim dzieckiem A. lat 3 w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości wszczynał awantury domowe, podczas których w porze nocnej wybudzał córkę ze snu i wyrzucał ją z mieszkania razem z matką, przy czym zachowywał się agresywnie,

tj. o czyn z art. 207§1 k.k.

II. w dniu 27 marca 2015r. w miejscowości P. będąc w stanie nietrzeźwości 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, dokonał naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych w ten sposób, że w trakcie podejmowanej wobec niego interwencji domowej przez policjanta sierżanta sztabowego D. M. szarpał za mundur, popychał i kopał go, a nadto usiłował wielokrotnie uderzyć policjanta rękoma,

tj. o czyn z art. 222§1 k.k.

III. w dniu 27 marca 2015r. w miejscowości P. będąc w stanie nietrzeźwości 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, dokonał naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych w ten sposób, że w trakcie podejmowanej wobec niego interwencji domowej przez policjanta sierżanta sztabowego D. W. szarpał za mundur, popychał i kopał go, a nadto usiłował wielokrotnie uderzyć policjanta rękoma,

tj. o czyn z art. 222§1 k.k.

IV. w dniu 27 marca 2015r. w miejscowości P. będąc w stanie nietrzeźwości 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stosując przemoc oraz groźbę bezprawną zmuszał funkcjonariusza publicznego do zaprzestania prawnej czynności służbowej w ten sposób, że w trakcie podejmowanej wobec niego interwencji domowej i zatrzymania go przez policjanta sierżanta sztabowego D. M. szarpał za mundur, popychał i kopał go, a nadto usiłował wielokrotnie uderzać rękoma, przy czym znieważał policjanta słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groził mu pobiciem i pozbawieniem życia,

tj. o czyn z art. 224§2 k.k. w zb. z art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

V. w dniu 27 marca 2015r. w miejscowości P. będąc w stanie nietrzeźwości 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stosując przemoc oraz groźbę bezprawną zmuszał funkcjonariusza publicznego do zaprzestania prawnej czynności służbowej w ten sposób, że w trakcie podejmowanej wobec niego interwencji domowej i zatrzymania go przez policjanta sierżanta sztabowego D. W. szarpał za mundur, popychał i kopał go, a nadto usiłował wielokrotnie uderzać rękoma, przy czym znieważał policjanta słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groził mu pobiciem i pozbawieniem życia,

tj. o czyn z art. 224§2 k.k. w zb. z art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

W związku z art. 4§1 k.k. stosując w niniejszej sprawie przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r.

I. Oskarżonego W. W. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I oskarżenia.

II. Oskarżonego uznaje za winnego zachowań zarzucanych mu w punktach II i IV oskarżenia i przyjmuje, że stanowią one jeden czyn zabroniony, który kwalifikuje z art. 222§1 k.k. w zb. z art. 224§2 k.k. w zb. z art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

III. Oskarżonego uznaje za winnego zachowań zarzucanych mu w punktach III i V oskarżenia i przyjmuje, że stanowią one jeden czyn zabroniony, który kwalifikuje z art. 222§1 k.k. w zb. z art. 224§2 k.k. w zb. z art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

IV. Uznając, że czyny opisane w punktach II i III wyroku stanowią ciąg przestępstw, przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. i art. 11§3 k.k., na podstawie art. 224§1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. oraz art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zawiesza na okres 4 (czterech) lat tytułem próby.

VI. Na podstawie art. 71§1 k.k. i art. 33§1 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda.

VII. Na podstawie art. 73§1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

VIII. Na podstawie art. 72§1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 74§1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do przeproszenia na piśmie pokrzywdzonych D. W. i D. M. w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku.

IX. Na podstawie art. 72§1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu.

X. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. K. kwotę 664,20 zł. (sześćset sześćdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu W. W. z urzędu.

XI. Na podstawie art. 626§1 k.p.k. i art. 627 k.p.k., art. 1, art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciąża oskarżonego wydatkami sądowymi w kwocie 734,20 zł. (siedemset trzydzieści cztery złote dwadzieścia groszy) oraz opłatą w wysokości 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423§1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części wskazanej przez oskarżonego i jego obrońcę, tj. do punktów od II do IX i XI wyroku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 26.03.2015r. na 27.03.2015r. funkcjonariusze policji D. M. i D. W. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie Miasta P.. Przed godziną 2.00 w nocy otrzymali polecenie dyżurnego Komendy Powiatowej w P. udania się na interwencję do miejscowości P. na ulicę (...), gdzie miała mieć miejsce awantura domowa. Zgłaszającą interwencję była C. W..

Dowód: zeznania świadka D. W. (k. 42v, 135), zeznania świadka D. M. (k. 45v, 137).

Na miejscu funkcjonariusze zastali zgłaszającą – matkę W. W., która oświadczyła, że jej syn jest nietrzeźwy, wszczyna awantury, nie daje domownikom spać i nie chce opuścić mieszkania, którego ona jest właścicielem.

Dowód: zeznania świadka D. W. (k. 42v, 135), zeznania świadka D. M. (k. 45v, 137), protokół użycia urządzenia (k. 48).

Funkcjonariusze zaczęli rozmawiać ze znajdującym się w łazience, nietrzeźwym W. W., który początkowo był spokojny, ale z czasem zaczął być agresywny, zaczął krzyczeć i stwierdził, że nie opuści domu. Następnie W. W. stwierdził, że musi iść do garderoby po kurtkę i telefon. Za nim udali się funkcjonariusze. W garderobie W. zaczął być jeszcze bardziej agresywny, wymachiwał rękami i nogami, po czym włączył telefon twierdząc, że zaczyna nagrywać interwencję.

Dowód: zeznania świadka D. W. (k. 42v, 135), zeznania świadka D. M. (k. 45v, 137-138).

Funkcjonariusze polecieli W., aby zachowywał się zgodnie z normami prawa i podporządkował się poleceniom opuszczenia lokalu, wskazując, że jeżeli tego nie uczyni, podjęte zostaną wobec niego środki przymusu bezpośredniego. D. M. złapał W. W. za ramię, aby wyprowadzić go z domu, wówczas ten odepchnął funkcjonariusza z taką siłą, że ten wpadł na ścianę. Funkcjonariusze postanowili użyć wobec W. siły fizycznej, a gdy ta okazała się niewystarczająca, użyli gazu (...). Cała trójka szarpiąc się uparła na podłogę. Gdy W. W. leżał na plecach, D. W. usiadł na jego nogi, wówczas W. szarpał funkcjonariusza za mundur. Kopnął także D. M. w klatkę piersiową. Funkcjonariusze zmuszeni byli użyć pałki służbowej.

Dowód: zeznania świadka D. W. (k. 43, 135-136), zeznania świadka D. M. (k. 45v-46, 138).

Gdy W. W. się uspokoił, policjanci założyli mu kajdanki i wyprowadzili na zewnątrz budynku.

Dowód: zeznania świadka D. W. (k. 43, 136), zeznania świadka D. M. (k. 46, 138).

Przez większy czas trwania interwencji W. W. wykrzykiwał do funkcjonariuszy słowa wulgarne, powszechnie uznawane za obelżywe. Wypowiadał także groźby wskazując, że zwolni ich z pracy, zabije ich oraz dowie się, gdzie mieszkają ich rodziny, którym także zrobi krzywdę.

Dowód: zeznania świadka D. W. (k. 43, 136), zeznania świadka D. M. (k. 46, 138).

W. W. został zatrzymany. Jest żonaty, ma jedno dziecko na utrzymaniu. Nie był w przeszłości karany.

Dowód: protokół zatrzymania (k. 49), dane osobopoznawcze (k. 66), karta karna (k. 74, 85).

Oskarżony W. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie przed Sądem.

Wyjaśnienia oskarżonego W. W. (k. 28, 33-34, 131-134).

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje bez żadnych wątpliwości, że oskarżony W. W. dopuścił się popełnie czynów zarzucanych mu w punktach od II do V aktu oskarżenia.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy uznając, że zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez osoby do tego uprawnione, w granicach ich kompetencji, a forma oraz treść dokumentów nie była przez strony kwestionowana.

Stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o zeznania złożone przez przybyłych na interwencję w nocy 26/27.03.2015r. funkcjonariuszy policji. Składając zeznania kilka godzin po zdarzeniu świadkowie D. W. i D. M. bardzo szczegółowo i dokładnie opisali przebieg interwencji i narastającą ze strony oskarżonego agresję – początkowo słowną, a następnie także fizyczną. Na rozprawie przed Sądem – z uwagi na upływ czasu i uczestniczenia w znacznej ilości podobnych sytuacji – interwencji domowych, pewnych szczegółów nie pamiętali, niektóre okoliczności pamiętali odmiennie niż w toku postępowania przygotowawczego, jednak po odczytaniu wersji, jakie złożyli zaraz po zdarzeniu, podtrzymali podawany wówczas przebieg wydarzeń. W ocenie Sądu funkcjonariusze nie mieli jakichkolwiek powodów, aby podawać okoliczności niezgodne z rzeczywistym przebiegiem wypadków. Dlatego Sąd uznał podawane przez nich w dniu 27.03.2015r. wersje za wiarygodne w pełni, a wersje przedstawiane kilka miesięcy po zdarzeniach – na rozprawie przed Sądem – jako wiarygodne w częściach, które pozostają niesprzeczne z tym, co świadkowie mówili w toku postępowania przygotowawczego.

Nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego były zeznania świadka R. L., albowiem nie był naocznym świadkiem zdarzeń, o przybyciu funkcjonariuszy wiedział wyłącznie od oskarżonego, który przekazał mu, że „policja była z interwencją” i „był przez nich okładany pałką”.

Sąd nie miał możliwości skorzystania z zeznań świadków P. W., C. W., S. W., L. J. i M. J. (2), albowiem jako osoby najbliższe dla oskarżonego skorzystały ze swojego uprawnienia i w trybie art. 182§1 k.p.k. odmówiły składania zeznań w sprawie.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego Sąd stwierdził, że w toku postępowania przygotowawczego W. W. bądź odmawiał składania wyjaśnień bądź wyjaśniał na okoliczności dotyczące zarzutu stawianego mu w punkcie I oskarżenia. Dopiero na rozprawie przed Sądem wskazał, że to funkcjonariusze byli agresywni, pospieszali go i denerwowali, stąd doszło do wzajemnej szarpaniny. Nie sposób dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie. Pokrzywdzeni policjanci zgodnie przyznawali, że na początku interwencja przebiegała spokojnie, rozmawiali z W. W. i nakazywali mu zastosować się do polecenia opuszczenia mieszkania. Z czasem, gdy interwencja na skutek zachowania oskarżonego przeciągała się, będący pod wpływem alkoholu W. W. stawał się coraz bardziej agresywny, wypowiadając wulgaryzmy i groźby, jak również dopuszczając się wobec policjantów rękoczynów, co skutkowało zastosowaniem wobec niego środków przymusu bezpośredniego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony dopuścił się wszystkich zachowań zarzucanych mu w punktach od II do V oskarżenia. Sąd uznał jednak, o czym pouczył przed zamknięciem przewodu sądowego, że oskarżony kopiąc i szarpiąc funkcjonariuszy, a więc naruszając ich nietykalność cielesną w czasie pełnienia służby (art. 222§1 k.k.), wypowiadając groźby, a więc stosując wobec nich groźbę bezprawną w celu wymuszenia na funkcjonariuszach określonego zachowania (art. 224§2 k.k.), jak również wypowiadając pod adresem funkcjonariuszy wulgaryzmy i słowa uznawane powszechnie za obelżywe, tj. znieważając ich (art. 226§1 k.k.), dopuścił się kilku zachowań stanowiących jeden czyn w stosunku do każdego z policjantów. Dlatego też Sąd zachowanie oskarżonego wobec D. W. i D. M. zakwalifikował z art. 222§1 k.k. w zb. z art. 224§2 k.k. w zb. z art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Ponieważ oskarżony czynów wobec dwóch funkcjonariuszy dopuścił się w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, Sąd uznał, że W. W. popełnił ciąg dwóch przestępstw w rozumieniu art. 91§1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze wszystkie okoliczności wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Jako okoliczności obciążające Sąd miał na uwadze działanie oskarżonego z dużą agresją, wysoki stopień społecznej szkodliwości jego czynów, jak również działanie w środku nocy pod wpływem alkoholu. Jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na uwadze fakt, że W. W. nie był w przeszłości karany. Mając to na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności. Biorąc jednak pod uwagę, że jest to pierwszy tak poważny konflikt z prawem oskarżonego, Sąd uznał, że cele kary zostaną spełnione także w razie zawieszenie jej wykonania na okres czterech lat próby i oddanie oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

Aby oskarżony odczuł pewną dolegliwość nałożonej na niego kary, Sąd zawieszając karę pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu grzywnę 50 stawek dziennych, a mając na uwadze obecną jego sytuację majątkową, określił wysokość każdej stawki na kwotę 10 złotych.

Jednocześnie zawieszając karę pozbawienia wolności Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonych D. W. i D. M. w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Mając na uwadze fakt, iż czynów zabronionych oskarżony dopuścił się pod działaniem alkoholu, Sąd zobowiązał go do powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu, tak aby miał możliwość pełniejszego kontrolowania swoich zachowań i emocji.

W tym miejscu należy także wskazać, iż Sąd uznając, że korzystniejszy dla oskarżonego jest stan prawny z dnia popełnienia przestępstwa, nie zaś z momentu orzekania (obecne przepisy nie pozwalają zawiesić wykonania kary pozbawienia wolności przekraczającej rok), w oparciu o art. 4§1 k.k., zastosował przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 01.07. (...).

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego, który jest osobą młodą, ma możliwość podjęcia pracy zarobkowej, Sąd obciążył go kosztami sądowymi w całości.

Sędzia SR J. J.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium K i kontrolce uzasadnień,
2. doręczyć zgodnie z wnioskami obrońcy i oskarżonemu,
3. przedłożyć z wpływem lub do uprawomocnienia.

G., 04.02.2016r.

Sędzia SR J. J.